

F. t. Retsplejelov for Grønland

*Opretholdelse af tvangsindgreb**Til § 546*

Bestemmelsen, der med sproglige og konsekvensmæssige ændringer svarer til indholdet af kapitel 6, § 19, foreskriver, at der straks ved ankesagens modtagelse skal tages stilling til opretholdelsen af eventuelle tvangsindgreb – herunder tilbageholdelse af den tiltalte – som retten i 1. instans måtte have truffet beslutning om samtidig med domsafsigelsen. En tilsvarende bestemmelse gælder efter den danske retsplejelovs § 769, stk. 2.

*Omfanget af landsrettens prøvelse mv.**Til § 547*

Ved bestemmelsen foreslås det som noget nyt at indføre en regel, hvorefter anken antages at omfatte bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, hvis ikke andet fremgår af ankemeddelelsen. Dette svarer i realiteten til ordningen efter den danske retsplejelovs § 912, stk. 3.

Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor det i forbindelse med tiltaltes anke eller kontraanke af dommen ikke har været muligt at få nærmere oplysninger hos tiltalte om dennes påstand for landsretten, og hvor det således ikke står klart, om tiltaltes påstand omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, jf. også betænkningens afsnit XI, kap. 1.3.8. Af retssikkerhedsmæssige årsager findes det i sådanne situationer bedst stemmende med hensynet til tiltalte, at anken formodes at være en bevisanke, således at der ved landsretten bliver tale om en fuldstændig prøvelse, jf. herved § 548, stk. 1.

Måtte det på baggrund af de yderligere oplysninger, som fremkommer under landsrettens behandling af sagen, vise sig, at tiltaltes anke ikke omfatter den samlede bedømmelse af beviserne for tiltaltes skyld, men f.eks. kun angår enkelte dele af tiltalen eller udelukkende er en udmålingsanke, er den foreslåede bestemmelse ikke til hinder for, at prøvelsen ved landsretten begrænses i overensstemmelse hermed, jf. herved § 548, stk. 2. Landsretten bør efter omstændighederne foregribe en eventuel tvivl om omfanget af tiltaltes anke ved straks at beskikke en forsvarer, der kan drøfte sagen nærmere med tiltalte og på baggrund heraf meddele landsretten, hvilken påstand tiltalte rent faktisk ønsker at nedlægge.

Til § 548

Bestemmelsen, der indeholder regler for omfanget af landsrettens prøvelse, indebærer en række ændrin-

ger af den nuværende ordning ifølge retsplejelovens kapitel 6, § 18, hvorefter landsretten ikke er bundet af tiltaltes og anklagemyndighedens påstande, men dog ikke kan medinddrage forhold, som ikke omfattes af tiltalen.

Ved *stk. 1* foreslås indført en bestemmelse, hvorefter der ved anke, som omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, finder en fuldstændig ny behandling sted for landsretten. Bestemmelsen, der ikke findes tilsvarende i den nuværende retsplejelov, skønnes at modsvare gældende praksis. I øvrigt svarer bestemmelsen til ordningen efter den danske retsplejelovs § 917, stk. 1, 1. pkt.

For de tilfælde, hvor anken ifølge parternes påstande ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld, foreslås der ved *stk. 2, 1. pkt.*, indført en bestemmelse, hvorefter landsrettens prøvelse begrænses til det, der er omfattet af parternes påstande. Efter *2. pkt.* foreslås det dog, at landsretten af egen drift – dvs. uanset parternes påstande – skal påse, 1) om loven er urigtigt anvendt til skade for tiltalte (subsumptions- og fortolkningsfejl), 2) om den idømte foranstaltning er uforholdsmæssigt indgribende (sanktionsfejl), 3) om en væsentlig regel for sagens behandling, der har til formål at beskytte tiltalte, er tilsidesat med den virkning, at rigtigheden af en fældende dom må anses for tvivlsom (rettergangsfejl), eller 4) om der ved bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld er begået en åbenbar fejl med den virkning, at rigtigheden af en fældende dom må anses for tvivlsom (åbenbare bevisfejl).

De ved *stk. 2* stillede forslag indebærer, at prøvelsen ved landsretten forudsættes begrænset til det af parternes påstande omfattede, medmindre landsretten i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser finder anledning til at reagere mod åbenbare og betydningsfulde fejl, der ikke er påberåbt af parterne. Forslagene betyder endvidere, at landsretten alene kan reagere mod fejl med virkning til skade for tiltalte. Dette indebærer en ændring af den gældende ordning efter retsplejelovens kapitel 6, § 18, idet denne bestemmelse har virkning, også hvor det ikke ubetinget er til fordel for tiltalte, jf. herved betænkningens afsnit XI, kap. 1.2.1.

Vedrørende forholdet til den danske retsplejeordning bemærkes, at forslaget efter *stk. 2, nr. 1-3*, svarer til ordningen i Danmark, jf. herved den danske retsplejelovs § 927. Forskellen kommer til udtryk ved *stk. 2, nr. 4*, som i modsætning til den danske ordning tillader landsretten at reagere mod bevisbedømmelsen i 1. instans, selv om der ikke ifølge parternes påstande er tale om en bevisanke. Det understreges dog, at be-